א. בטעם מצות עריכת הנרות:
ספר החנוך: שצונו ה׳ להיות נר דלוק בביהמ"ק להגדלת הבית לכבוד ולתפארת בעיני הרואים, כי כן דרך בני איש להתכבד בבתיהם בנרות דולקים. וכל ענין ההגדלה בו, כדי שיכניס האדם בלבו – כשיראהו – מורא וענות. וכבר אמרנו כי במעשה הטוב תוכשר הנפש. וכל זה סובב על הציור הבנוי לנו, כי הכל נגזר מצד המקבלים, עם היותי מאמין באמת, כי יש למקובלים בענינים אלה חכמות נכבדות וסודות נפלאים. ואולם אנחנו נכתוב הנראה בפשוטן של דברים.
מלבי"ם: באשר ציור המקדש היה כאלו שם התאחדו כל ישראל כאיש אחד, וכל עניני המשכן ועבודתו היה להשכין שם אור ה׳ ושכינת זהרו, צוה אל הגוף הכללי שהם בני ישראל, שיביאו אל משה שמן זית זך שהוא יסוד נשמתם, שתהיה מוכנה למאור, ואז באמצעות משה שהוא הוריד התורה ואור אלוקים לארץ, יעלה את המנורה שהיא כלו נשמת ישראל להעלות נר תמיד; ומפרש שהאור הזה בא מן התורה הנתונה בארון הברית יערך את הנרות לפני ה׳ תמיד.
1. הסבר את המקומות המסומנים בקו מתוך דברי ספר החנוך.
2. מה ההבדל העקרוני בין גישותיהם השונות לטעם המצוה הזו?

1. שאלת מבנה:
אברבנאל: שואל: מדוע צוה ה׳ כאן על עריכת הנרות, שזה לא היה ראוי לצוותו, כי אם אחרי עשית המשכן והנחת המנורה וכל הכלים במקומם. ועדיין לא נתנה הכהונה לאהרן ולבניו, ואיך יצוה אותם על אופן השרות והעבודה שיעשו בהדלקת הנרות, שהם מכלל עבודתם?
ראב"ע ד"ה ואתה תצוה:
יש מתרצים את השאלה הנ"ל בעזרת דברי ר׳ ידעיה הפניני הבדרשי בספרו בחינת עולם פרק ט׳ז:... התורה והאדם – הבודם נר אלוקים בארץ. התורה היא להב המתפרד מסביב היושבי בשמים. והאדם בשני חלקיו – (גופו ונשמתו) אבוקה שואבת אורו: גוו – פתילה נפתלת ונשמתו – שמן זית זך. בהצמדם ובהתלכדם (של האבוקה והלהב) יתמלא הבית כולו אורה.

כיצד עונים שני הנ"ל לשאלת אברבנאל?

ג. לפרשת עריכת הנר שואל אברבנאל: הלא הפרשה זו עצמה נשנית בסדר אמור אל הכהנים (ויקרא כ׳ד א–ח) ושם היה מקומו וזמנו הראוי ולמה נאמרה אם כן במקום הזה ללא צרך.

וע׳ רש"י ויקרא כ׳ד ב׳ ד"ה צו את בני ישראל
" רמב"ן " " " " " " " " עד ומדרש רבותינו.

1. איך עונים לשאלה הנ"ל רש"י ורמב"ן?
2. לפי איזו משתי הדעות מתפרש ההבדל הסגנוני בין "ואתה תצוה" שבמקומנו ובין "צו" שם?

ד. ספר החנוך ההולך במנין המצוות בעקבות הרמב"ם מונה את מצות עריכת הנרות כאן – בפרשתנו – ולא בפרשת אמור.
התוכל למצוא טעם לדבר?

ה. כי ויקחו אליך שמן....
1. למה נאמר "ויקחו" ולא נ׳ ויתנו?
כיצד עונה לשאלה זו ראב"ע כ׳ה ב׳ ד"ה ויקחו לי ומה היא ראיתו משופטים ד׳ י׳ח?

2. התוכל לענות לשאלה זו בדרך אחרת?

להעלות נר תמיד.
רש"י ד"ה תמיד. ראב"ע ד"ה תמיד. רמב"ן ד"ה להעלות נר עד "ובתורת כהנים"
1. מה פירוש המלה "תמיד" לדעתם? 2. באר מה כונת רש"י באמרו "מל"...?
3. באר במה מלת "תמיד" כ׳ה ל׳ה "קשת מזאת" כדברי ראב"ע?
יש לשלח את התשובות לנחמה ליבוביץ, ירושלים קרית משה.